

Fodgængere, der her maatte vente, udgjorde henholdsvis 2,436 og 4,326. — I de nye fremdragne Punkter er der ikke taget Hensyn til Trækvogne eller Sporvogne. Af disse sidste standsedes paa Hverdage og Søndage: Paa Ørstedsvvej henholdsvis 79 og 133, paa Bülowsvvej 65 og 138 og endelig i Falkoneralleen 81 og 104.

De til Jærnbaneoverførsler knyttede Trafikstandsninger, som Aar for Aar ville vokse, ere saaledes alt nu af en saadan Art, at de maa betegnes ikke alene som en stor Ulempe, men ogsaa som en bestandig truende Fare for Befolkningen dels direkte fra Togene og dels fra de hyppige Sammenhobninger af Mennesker, Heste og Vogne. Kommunalbestyrelsen anbrager derfor Regering og Rigsdag om at virke til hurtigst muligt at tilvejebringe en Forbedring af disse Tilstande, der ikke uden Berettigelse kunne karakteriseres som utaalelige.

Med Andragendet følger en detailleret Oversigt over Standsningerne i Tiden fra den 16de Juli til den 5te August 1896.

Da Sagen rettest maa finde sin Afgørelse ved Behandlingen af Lovforslaget om Kjøbenhavns Godsbanegaard, gør Udvalget ingen Indstilling.

23. Fra forhenbørende Folketingsmand Fredrik Bajer om Statsunderstøttelse til en historisk Fremstilling af nyere danske Neutralitetsbestræbelser. (Indbragt den 6te November 1896 af Folketingsmanden for Ringstøbing Amts 1ste Valgkreds, S. C. Christensen.)

Den nævnte Sag har fremfor noget andet politisk Spørgsmaal isydselsat Andrageren, siden han første Gang skrev en Bladartikel derom, nemlig den 17de Februar 1875 i „Danst Folketidende“, og hans Virksomhed i saa Henseende har givet sig Udslag dels i hans den 28de November 1882 stedfundne Stiftelse af „Foreningen til Danmarks Neutralisering“ (nu kaldet „Danst Fredsforening“), dels gennem de Beslutninger om de nordiske Rigers Neutralisering, som han har faaet vedtaget paa forskellige internationale Kongresser, nemlig i Genf (1883), Bern (1884) og Paris (1889), ligesom han endvidere paa den interparlamentariske Konference i Bryssel (1895) virkede for en Udvidelse af Neutralitetsprincippet i Almindelighed. Ogsaa som Medlem af det danske Folketing virkede han for samme Sag, hvor Lejlighed gaves, hvorved han særlig minder om sin i Samlingen 1884—85 stillede Forespørgsel til Udenrigsministeren, og endelig udgav han i 1885 et Skrift „Nordiske Neutralitetsforbund“. Det er dette Skrift, der indeholdt en kort, populær Fremstilling af de tre nordiske Rigers Neutralitetsforbund i 1690'erne, „union maritime“ af 1756, den store „væbnede Neutralitet“ af 1780, det nordiske Forbund af 1794 o. s. v., men kun nævner de tre nordiske Rigers fælles Neutralitetserklæring af 20de December 1853 ved Krimkrigens Udbrud, han nu ønsker at fortsætte efter en betydelig større Maalestok paa Grundlag af Kildestudier i Udenrigsministeriets Arkiv, og han har allerede ved Bevilje fra dette Ministerium faaet Lejlighed til at se, at dets Arkiv indeholder en Mængde særdeles interessant Arkivstykke til den historiske Belysning af Danmarks Neutralitet under Krimkrigen, hvorom det er hans Agt først at udgive et Skrift.

Andrageren skønner, at det Arbejde, han allerede har paabegyndt, men ikke tør fortsætte, uden at han faar en Statsunderstøttelse dertil, vil medtage al den Tid, han paa nogen Maade kan undvære, mindst indtil Slutningen af Finansaaret 1897—98, og vilde se en Opmuntring til Fortsættelse, saafremt der ved den forestaaende 2den Behandling i Folketinget af Finanslovsforslaget for 1897—98 paa Udenrigsministeriets eller et andet Ministeriums Budget blev vedtaget en Understøttelse til ham; han henstiller 1,000 Kr. som et passende Beløb for denne. Han haaber saa meget mere paa et gunstigt Resultat af sit Andragende, som Udgivelsen af et saadant Værk som det paataente vel kunde have Betydning paa en Tid, da Danmarks Rigsdag og Regering ere blevne enige om, at vor Neutralitet ved gunstig Lejlighed bør søges almindelig anerkendt og respekteret. Et omtrent ligegyldende Andragende er samtidig indgivet til Udenrigsministeren.

Udvalget gør ingen Indstilling.